

Noen vil

selge landet !

I vårt eksemplar er det dessverre klistet noen hull.
Vi veit derfor ikke sikkert hvilken utgave av Oppbrudd dette er. Men av innholdet framgår at det er en utgivelse fra høsten 1972.

Det finnes et lite midretall i det norske økonomiske og politiske interesser. samfunnet som i disse dager setter alt inn på å selge Norges sjølraderett. Det er de norske monopolistene som på denne måten ønsker å sikre sine I lederen (side 2,) tar vi opp forskjellige sider av dette salget som monopolkapitalen setter sin lit til.

Stem Nei!

HETSEN MOT SUF (M-L):

også et forsøk på å torpedere EEC-motstanden

ETTER VALGET

De voldsomme beskyldningene som borgerpressen med VG, Aftenposten, Arbeiderbladet og Bergens Tidende i spissen, har rettet mot marxist-leninistenes EEC-arbeid, er enestående på to vis. For det første representerer de en demagogi som i sin urimelighet og uærlighet er uvanlig i Norge. For det andre er utkjøret opplagt sentralt leda og trykt i aviser som hittil har overlatt den verste politiske skittkastinga til Libertas-organet Nå.

TIL PASTANDENE

For sikkerhets skyld skal vi nok en gang gjenta at vi marxist-leninister verken kan eller vil «overta» FB, en organisasjon med 150 000 medlemmer. Vi vil forsøke å lede enhetsfronten mot EEC i kraft av vår politiske argumentasjon, ikke gjennom organisatoriske kupp.

Det er også usant at vi m-l'ere lanserte nasjonale paroler som «Forsvar norsk sjølraderett» — «Nei til salg av Norge» reint opprøpstisk «for å spille på de nasjonale strenger». Kommunistene har alltid forsvart små nasjoner mot utenlandsk undertrykking. Lenin støtta Norges løsriving fra Sverige i 1905, vi støtter i dag Indo-Kinas folk og forsvarer oss sjøl mot å bli solgt til EEC-imperialismen.

REAKSJONENE PÅ HETSEN.

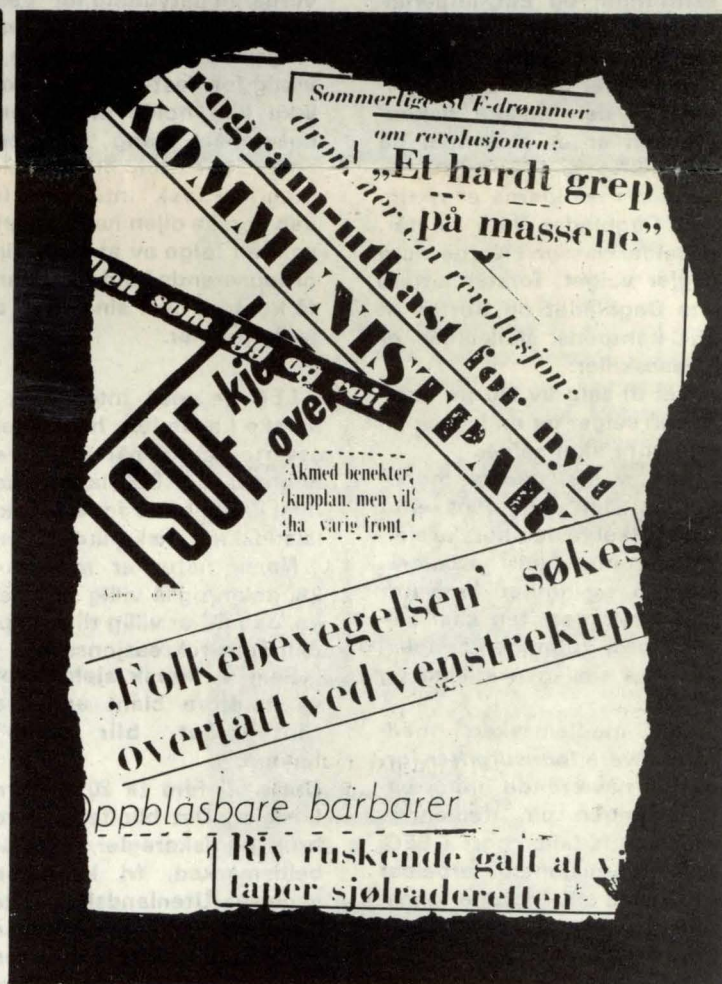
Det er en god ting at både Haugestad og alle andre EEC-motstandere som har uttalt seg, klart har avvist beskyldningen som det de er: et desperat forsøk fra Ja-troppen på å skremme folk til å stemme ja. Vi tror likevel utkjøret er noe mer enn dette.

HVILKE PERSPEKTIVER HAR HETSEN?

Når dette skrives, er et nei-flertall den 25. mest sannsynlig. Dette begynner også ja-toppen å innse. Men et nei-flertall vil på ingen måte stoppe monopolkapitalen og EEC-imperialismens forsøk på å få Norge inn, taktikken må bare endres. Hvordan den konkret vil bli, veit vi ikke, men ei gradvis innlemming gjennom handelsavtale, endring av lovverket, kapitalflukt, m.m. er mulig.

Skal dette lykkes, må monopolkapitalen først bryte ned den sterke og enhetlige fronten mot EEC som vi har i dag. Hetsen mot m-l'erne må derfor ses på som et forsøk på å kvele en varig front i fødselen. Angrepet rettes mot marx-

Fortsettes side 2.

Overvåking i EEC

Fra fjernskriveren søndag London, 17. september (ap) Den vest-tyske utenriksministeren Walter Scheel har tatt initiativ til å opprette et spesielt overvåkingsnett i EF for å registrere og om mulig lamme virksomheten til radikale politiske bevegelser innen EF. Forslaget er oversendt myndighetene i de 6 medlemslandene og de fire søkerlandene. Det går bl.a. ut på kontinuerlig overvåking av studentorganisasjoner og propagandabevegelser.

■ Palestinsk geriljaleder om Svart September
BAKSIDA

■ Islands kamp for sin nye fiskerigrense
SIDE 3

■ Intervju med nye studenter
SIDE 3

oppbrudd

OPPBRUDD utga av SUF (m.l.s. studentlag)

Årsabonnement på OPPBRUDD koster kr. 10.
Abonnementet betales over postgirokonti
nr. 20 41 88, og talongen merkes
«Abonnement Oppbrudd»

Ansvarlig redaktør: Torbjørn Melbye
Redaksjonens adresse:
Postboks 115 Blindern, Oslo 3

Trykk: Hæder Trykkeri, Oslo

STEM NEI TIL SALG AV NORGE!

I slutfasen av EEC-kampen har marxist-leninistene gått i spissen for å lansere hovedparolen «Nei til salg av Norge — Forsvar norsk sjølråderett». Parolen er blitt rasende angrepet i ja-pressen. Et felles trekk ved angrepene er at parolen ikke blir tilbakevist med argumenter, men med skjellsord. Det er helt typisk når Ronald Bye i Arbeiderbladet 16. september skriver: «Salg av Norge» er mer enn løgn, det er simpel insinuasjon brukt av folk som har ekskludert sannhet og redelighet som rettesnor i debatten. Det brukes av de som har gjort frykten, hatet og nedvurderingen til sitt våpen. Dagbladet liker ikke parolen og tar avstand fra den. Avisen har vanskeligheter med å forstå det norske klasse-samfunnet og EEC-imperialismens virkelige karakter. Per Borten liker ikke parolen, men mener at f.eks. oppgivelse av den norske fiskerigrens er et eksempel på salg av Norge. Han forstår at parolen i sin kjerne er riktig, noe Dagbladet ikke forstår. Arbeiderklassen i Norge, som avgjør valget, forstår lettere enn Dagbladet og Borten at EEC-kampens skillelinjer er klasseskiller.

Nei til salg av Norge antyder en selger og en kjøper og noe som skal selges.

Det er den norske monopolkapitalen og dens stat som vil selge den norske sjølråderetten, mens arbeiderklassen og folket forsvarer den. Sjølråderetten skal selges fordi monopolkapitalen vil sikre sin egen stilling og profitt.

EEC-medlemsskap medfører lavere lønnsutgifter fordi den nåværende importbegrensningen på utenlandsk arbeidskraft faller bort i EEC. EEC-kommisjonen arbeider også med å samordne lønnsoppgjørene i EEC. Dette vil bety lønnspress for arbeidsfolk og fordeler for monopolkapitalen.

EEC-medlemsskap muliggjør kapitaleksport til lavtlønnsområder. Norske arbeideres lønnskrav vil møtes med trussel om innskrenkninger, nedleggelse og flytting av bedrifter.

EEC-kommisjonen er iferd med å skjære ned på trykkesatsene i medlemslandene. Dette vil øke den private forsikringen og forsikringsselskaperens profitt. Det betyr også mindre utgifter for monopolkapitalen.

EEC-medlemsskap gir norske redere anledning til å registrere sine skip i andre medlemsland. På den måten kan de unndra seg skatt til den norske stat. Rederne kan

også investere fritt i medlemslandene, uten at den norske stat kan gripe inn, selv om det kommer krav om det fra det norske folket).

Monopolkapitalismens politiske makt skal også sikres i EEC. Willy Brandt har lovet Europa-hær i 1980. Den skal sikre Brattellis trygghet i fellesskapet, eller monopolenes trygghet mot folket, — både i Europa og i landene i Afrika, Asia og Latin-Amerika.

Monopolkapitalistene og staten vil selge sjølråderetten for å trygge sine økonomiske og politiske interesser, men de har også noe å tilby sine EEC-imperialistiske kjøpere.

EEC er interessert i å tilegne seg norske naturrikdommer, markeder og territorium. Norske malmer er av uverderlig betydning for Vest-Tysk bil-, maskin- og rustningsindustri. Spesielt olje er viktig for Vest-Tyskland, som ikke kan holde industriproduksjonen igang mer enn noen uker uten oljetilførsler utenfra. Tysk interesse for den norske oljen har også økt som en følge av at flere oljeproduiserende land forsøker å få kontroll over sine egne oljerikdommer.

EEC er også interessert i norske fiskefelt, hvor interesserte ser vi når vi vet at England og EEC-land truer med kanonbåter for å få tak i Islandske fiskerikdommer.

Norsk natur er monopolkapitalen også villig til å selge, og EEC er villig til å kjøpe den som rekreasjonssted.

Salg av norsk sjølråderett vil medføre blant annet at rentenivået blir 2—3% høyere.

Dette vil føre til 20% større husleier. Det blir felles jordbruk, og fiskeregler, felles arbeidsmarked, fri kapitalbevegelse. Utenlandsk kapital får friere spillerom, konsepsjonsloven må forandres. Sosialpolitikken må tilpasses EEC.

Kort sagt: På helt vesentlige områder vil muligheten til å drive en nasjonal politikk bli strekt innskrenket. Dette er tap av nasjonal sjølråderett, og vil føre med seg mye dårligere levevilkår for folket. Dette vil monopol kapitalen tjene på, derfor vil de selge Norge.

Bratteliregjeringen ble innsett fordi Borten ikke ville selge landet, den går dersom salget forhindres. Det norske folket vil gjøre dette, og gi imperialistene i Norge og i EEC det første alvorlige nederlag etter krigen.

STEM NEI TIL SALG AV NORGE!

Brei front mot hetsen

Hemming Olaussen, medlem av Universitetet SF og kontaktsmann for Folkebevegelsen på sosiologi, hva er dine reaksjoner på hetskampanjen mot marxist-leninistene og motstandsorganisasjonene mot EEC?

— Hetsen er ingen tilfeldighet, men et ledd i en bevisst politikk. Jeg mener svaret på den må bli at Folkebevegelsen fortsetter å jobbe på samme måte som før, at motstanderne møter tvilere og tilhengere ansikt til ansikt og i praksis viser hva de står for. Forøvrig har Folkebevegelsen innad gjort det trekket at den har sendt brev til alle sine lokallag og oppfordret dem til å avvise hetsen gjennom innlegg i lokalavisene samtidig som det blir krevet dokumentasjon for påstandene.

Ser du noen sammenheng mellom denne hetsen og det faktum at forskjellige motstandsgrupper har uttalt at de vil fortsette å kjempes etter den 25. Jeg tenker på a marxist-leninistene har stilt parolen om «varig front», samtidig som bl.a. «Sosialisten» uttaler at kampen mot EEC-utvikling i Norge må fortsette —

— Noen slik «sammenheng» har jeg ikke vært med og drøftet skikkelig enda, men jeg vil si at alle politiske og sosiale grupper som har samarbeidet i EEC-kampen må fortsette med det etterpå. Alle politiske spørsmål, slik som «varig

front», «kamp mot frihandel» osv. må ses ut fra dette. Vi i SF går inn for å «fryse ned» Folkebevegelsen etter den 25. til spørsmålet om formelt medlemsskap blir aktuelt igjen. Når det gjelder frihandel går SF som parti i mot enhver frihandelsavtale. — Ellers mener jeg hetsen nå først og fremst er et forsøk på å kriminalisere Folkebevegelsen.

Er den ikke samtidig et forsøk på å kriminalisere marxist-leninistene og dere organisasjoner?

— Jo, allment ser vi stadig forsøk på å kriminalisere alle progressive i Norge i dag. Akkurat nå står vi i en spesiell situasjon like foran folkeavstemninga, men vi må nok regne med at det vil komme flere

— Jeg tror det er fullstendig tatt ut av luften. Selvsagt vet jeg at marxist-leninistene på lang sikt går inn for oppbygging av en folkehær, men etter det kjennskapet jeg har til dere, regner jeg dette som et rent hets-utkjør fra Bergens-avisene. Vi har jo også tidligere fått servert historier om at bevæpnede folk skulle drive trening i Nordmarka, som viste seg å være oppspinn. Jeg tror ikke det er noe mer i historiene denne gang. Ellers har vi jo opplevd kommunist-hets helt siden krigen. I 50-åra kunne det sitte ganske hardt, men også i dag forsøker Aftenposten, Arbeiderbladet, VG osv. å kjøre daglig små drypp om «kommunistfaren» i stedet for å ta opp spørsmålene

I vårt eksemplar er det dessverre klipt noen hull.

HETSEN..

fortsatt fra 1. side

ist-leninistene og «den Suf-dominerte Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid» fordi det i dag er m-l'ere som er de mest konsekvente forkjempere for en varig front.

Arbeiderkomiteen vedtok på sitt landsmøte at kampen mot EEC-imperialismen skal fortsette uansett utfallet av folkeavstemninga. Borgerpressen forsøker derfor å identifisere alle tilhengere av varig front både i AKMED og i FB som offer for propaganda fra Suf (som dessuten ivrig driver våpentrening). Når venstrekreftene i fronten er isolert, håper borgerpressen på av det de smiskende kaller «de ansvarlige organer» i Folkebevegelsen, vil legge ned hele organisasjonen.

VIL TAKTIKKEN LYKKES?

Hvis det blir nei den 25., er det fare for at mange motstandere vil slappe av, og situasjonen vil være åpen. I denne situasjonen er det viktig at alle progressive EEC-motstandere argumenterer sterkt mot det som ser ut til å være Haugestads plan, nemlig å legge ned Folkebevegelsen uten at det har vært diskutert blant alle FB-medlemmer på demokratisk vis.

Vi vil også advare mot tendenser til å bagatellisere hetsen mot marxist-leninistene. Det er nettopp dette Andreas Homland gjør i en artikkel i Dagbladet der Suf (m-l) karakteriseres som «Oppblåsbare barbarer») og som «en liten organisasjon i EF-motstandens utkant». (Artikkelen inneholder en usann framstilling av m-l'ernes rolle i EEC-kampen som vi ikke skal komme inn på her). Det er viktig at alle forstår at denne hetsen er et angrep på hele EEC-motstanden og samtidig et angrep på de linjene som er foreslått for å utvikle en varig og sterk anti-EEC-front også etter folkeavstemninga. EEC-motstandere bør derfor passe seg for å bygge opp om tilhengerens splitt- og hersk-taktikk.

VARIG FRONT!

Er det slik at kampen mot EEC er over i og med folkeavstemninga? — Vi mener svaret på dette er nei, og skal nedenfor trekke fram noen av grunnene for det.

● Skulle så galt skje at det blir JA-flertall, har vi på ingen måte noen grunn til å stoppe kampen. Tilhengerne vil i så fall straks trappe opp tiltaka. Vi vil få forsøk på å innføre de ca. 1500 bestemmelsene som er blitt satt i verk innfor EEC siden starten, i Norge også. Det er beregnet at om lag 40 lover må vedtas for å tilpasse det norske lovverket til EEC. Etter hvert vil virkningene av medlemsskap som økt avfolking, arbeidsløshet osv. melde seg. Vi kan ikke sitte rolig og se på dette! Formelt kan ikke Norge bli medlem før 1/1-1973. Først skal Stortinget behandle saka. Det betyr at tilhengerne vil sette inn et kolossalt press på EEC-motstanderne på tinget. Vi må hjelpe og påvirke disse til å ta riktige standpunkter.

● Vi kan oppleve å få et uhyre knapt flertall den ene eller andre veien. I en slik situasjon gjelder det å være på vakt mot alle slags taskenspiller-streker fra regjeringa og tilhengerne. Dessuten kan vi vente at JA-folk setter inn minst like hardt press på EEC-motstanderne på Stortinget som i tilfellet med JA-flertall.

● Heller ikke et NEI-flertall den 25. vil sikre det norske folkets interesser. Jendelig. — Fremdeles vil de samme monopolene og imperialistiske kreftene, som har frambrakt EEC, og som nå ønsker å utvide det, ha herredømmet. For å skaffe seg en forestilling om hvordan disse monopolene går fram, kan en kaste et raskt blikk på etterkrigshistoria: Rett etter krigen sprøyte USA inn milliarder av dollars inn i Vest-Europa, og var dermed med på å gjenreise de gamle europeiske monopolene. Men i forhold til de amerikanske gigantene ble de europeiske konsernene for dverger å regne. Nasjonale «stengsler» medførte at de ikke fikk drive uhemmet utnyttning av de ressursene de ønsket og samtidig at de var forhindret fra å få ekspandere inn på andre lands markeder og frittkonurrere ut andre selskaper. Disse «stengsle» og «barrierene» ble først fjernet på

det strategisk viktige området som gjaldt kull- og stålproduksjon. Kull- og stålunionen ble inngått 1952. Resultatet viste seg å bli seinare som nedlagte distrikter, avfolking og arbeidsløshet, mens store deler av produksjonen ble konsentrert i Ruhr.

EEC har vært en videreføring av denne politikken. I Roma-traktaten legges som kjent alt tilrette for såkalte «multi-nasjonale konserner. I dag er imidlertid markedet blitt for lite og dem mellom-euro peiske (tyske) monopolene lider igjen av ressurss-knapphet. (Jmfør lederen.) En utvidelse av «fellesskapet» er derfor tvingende nødvendig fra monopolenes synspunkt, og vi kan ikke ha noen illusjoner om at de vil gi seg med et negativt resultat i «første runde». Vi vil særlig trekke fra to metoder det er sannsynlig at de vil bruke:

1) Presentere en frihandels-løsning som ved den «naturlige utviklingen» vil knytte Norge så sterkt til EEC at det bare er en formsak med fullt medlemsskap. Vi bør merke oss at det i den svenske avtalen bl. a. snakkes om å «styrke og utdype deres forbindelser (mellom EEC og Sverige,) og utvide dem til områder som ikke omfattes av denne avtale når dette måtte være til fordel for deres næringsliv.» EEC-tilhengeren Knut Frydenlund er tydeligvis for en gangs skyld inne på noe når han den 16. sept. uttaler til Arbeiderbladet: «For frihandelssløsningen vil etter en tid føre til medlemsskap. Det ligger i sakens natur. En frihandel med et utvidet EF vil etter hvert øke vår avhengighet av dette området på en slik måte at vi til slutt ikke har noe valg.»

2) I samband med, eller uavhengig av dette, kan vi vente en konstruert krise, satt i scene av monopolene, med kapitalflukt, nedleggelse av bedrifter osv. Alt sammenkjørt med en intens propaganda om at dette er virkningene av å stå utafor EEC. Vi kan vente oss utsagn om at «nå har folket lært.» «det nytter ikke å stå utafor,» osv. Forøvrig skal vi være klar over at Kleppe & Co. i disse dager forhandler om en frihandelsavtale. (Se Klassekampen nr. 8.)

Uansett hvilke tiltak som regjeringa og monopolkapitalen skulle gripe til, er det eneste svaret folket kan gi å opprettholde og fortsatt bygge ut en varig front mot EEC!

PROGRESSIV ENHET PÅ KLIPT hull

Foran NSU-valget på HF ble det oppnådd politisk enhet mot høyre på en rekke viktige saker mellom Rød Demokratisk Front og Sosialistisk Front. Det ble slått fast at kampen mot EEC og imperialistenes forsøk på å styrke sitt innpass i Norge ikke er over i og med folkeavstemminga, det ble slått fast at NSU må gjøres til et slagkraftig våpen i denne kampen og det ble understreket at de progressive må stå sammen mot DKSFs oppsplittingsforsøk.

De to frontene (Sosialistisk Front som har oppslutning fra folk i Univ. SF, Auf-stud., Grønt Gras og MAG, og Rød Demokratisk Front hvor det deltar marxist-leninister og uavhengige progressive,) ble videre enige om å samarbeide i på det praktiske plan i konkrete saker. Allerede i månedsskiftet september/oktober skal det i felleskap legges fram en plan for gjennomføring av kretsvisе allmannamøtevalg.

Listesamarbeid mellom frontene ble også drøftet, men dette strandet i og med at Sosialistisk Front fant å ville markere seg med sin egen liste, opp mot både Rød Demokratisk Fronts og DSMs. (=Demokratisk Studentmakt). Det arbeides imidlertid videre for at listesamarbeid skal oppnås.

Når en skal vurdere spørsmålet om listesamarbeid ved slike valg, vil vi hevde at det er helt avgjørende å ha klart for seg hvor hovedmotsigelsen går. På universitetet og på HF-fakultetet går den mellom statens og monopolenes innflytelse på den ene sida, og det store flertallet av studenter og ansatte på den andre. DSM og Den Konservative Studentforening ivaretar statens og monopolenes interesser, ikke studentenes. Dette ser vi klart f.eks. i EEC-kampen. DSM i framgang styrker den ene sida i motsigelsen og svekker den andre. DSM i tilbakegang betyr at studentene styrker sin stilling på bekostning av statens og monopolenes innflyt-

else. Når Rød Demokratisk Front og Sosialistisk Front er i stand til å oppnå politisk enhet på de sakene som ble nevnt i felleserklæringen, viser dette klart at motsigelsene mellom disse to fronter er underordnet hovedskillet på fakultetet.

Denne enheten mot DSMs og DKSFs reaksjonære politikk manifesterte seg også tydelig på siste allmannamøte på HF, det det ble vedtatt en prinsipputtalelse om NSU-Valget. (Gjengitt nedenfor)

Kun en håndfull av DSM/DKSFs folk (mindre enn antall kandidater på deres egen liste!) stemte imot.

Desto mer forbausende var det at Sosialistisk Fronts innleder på det samme møtet, Inge Thorud, sterkt framhevet frontens avgrensning både mot DSM og Rød Demokratisk Front. Dette innebar faktisk ikke noe annet enn et slags «tredje standpunkt» som i virkeligheten forkludrer hvor hovedskillet på HF går.

Spørsmålet om hva slags politikk som skal føres, om politikken er riktig eller gal ble heller ikke trukket klart fram av Thorud. Til tross for den politiske enheten som viste seg, fikk vi inntrykk av Thorud mente at en hvilken som helst politikk, bare den avgrenset seg samtidig mot høyre og venstre, kunne føres fram for sentrumsgruppene. Vi vil tvert imot hevde at folk slutter seg til en politikk som viser seg riktig i praksis, og at dette er en politikk som tar sitt utgangspunkt i en analyse av hvem hovedfienden er og som retter slagene den veien.

Vi vil med dette oppfordre Sosialistisk Front og dens velgere til å ta konsekvensen av den politiske enheten som er oppnådd.

La oss i første omgang samle oss om den felles planen for gjennomføring av kretsvisе allmannamøtevalg som de to frontene har blitt enige om å legge fram i månedsskiftet september/oktober.

Vi tror dette kan legge grunnlaget for arbeidet med en videre enhet, med blant annet listesamarbeid ved seinere valg.

NY PÅ BLINDERN

Oppbrudd har hatt en prat med to nye studenter, Tore og Inger, valgt ut på grunnlag av grønne STEM NEI merker. Begge er nettopp begynt på psykologi grunnfag. Tore kommer fra bonde- og småbrukermiljø i Nordland, Inger har arbeiderbakgrunn fra Elverum.

Hvordan var det å begynne på universitetet?

Tore: Det første jeg reagerte på var masse folk og køer overalt. Følte meg liten og anonym.

Inger: På forhånd gleda jeg meg til studiene, men grua meg til å måtte bo i sjølve storbyen. Lurte litt på om spesielt psykologistudentene satt på rompa og løste problemer for seg sjøl og verda, men slik virker det ikke.

Har dere fått et sted å bo, og hvordan er økonomien?

Tore: Jeg var så heldig å overta hybelen etter bror min. Økonomisk må jeg klare meg bare på lånet for jeg har allerede tjent 4000 kr skattefritt.

Inger: Også jeg fikk hybel gjennom kjente, men til jeg får lånet må jeg leve på opptjente penger.

Rektor Andenes har talt om «tillitskrise» mellom studentene og samfunnet og mener at små, men aktive ekstremistgrupper som dominerer miljøet, har skylden?

Tore: Det «bråk» som studentene har laga, har vel vært en reaksjon på at Universitetet har satt studentenes mening til side som f.eks. i lukningsaka.

Inger: Jeg tror ikke på noen tillitskrise. Miljøet virker bra og vil kanskje føre til ei oppblomstring hos meg sjøl. Synes likevel studentene er litt urealistiske.

Mange har fine idéer, men når studentene blir spredd ut i arbeidslivet, faller de fra p.g.a. det harde presset der eller fordi de får en høy stilling.

Men får studentene flest jobber som isolerer dem fra arbeiderklassen?

Inger: Nei, jeg kjenner folk som sjøl om de har høyere inntekt og utdanning enn gjennomsnittet, fortsatt er enkle og ikke hever seg over arbeidsfolk.

Er dere enige i at studenter har for dårlig ord på seg til å ha en bra funksjon i EEC-kampen?

Tore: Jeg tror det er argumentene man bruker, ikke hvilken gruppe man tilhører, som er avgjøende for folk flest. Dessuten har jo EEC-spørsmålet vist at studentene og resten av folket kan stå på samme side.

Inger: Her i Oslo kan studenten sikkert gjøre mye. Husbesøk er vel det som går mest inn på folk, men etter det jeg har hørt, er erfaringene gode.

Har dere klare faglige planer?

Tore: Slik det er på psykologistudiet med laud-krav og 4 års ventetid, må en ta et fag om gangen.

Hvilket inntrykk har dere av SUF (m-l)?

Tore: Vanskelig spørsmål!

Svar ærlig!

Jeg har ikke gått på SUF sin grunnsirkel og vet derfor lite om hva de egentlig står for. Tror jeg følger med et stykke, men ikke helt. Sjøl var jeg sivilarbeider på pasifistisk grunnlag. Dessuten virker knallharde SUF'ere kritikk-løse i diskusjoner. De har sin tro, og den kjører de hardt på.

Kan dette forklares delvis med at m-l'erne vurderer politiske opp-

fatninger utfra hvilken klasse de tjener?

Tore: Jeg vet at dere mener å se tingene ut fra et klassestandpunkt, men vet ikke sjøl hva jeg skal si til det.

Inger: Jeg har hørt mye negativt om SUF, men vil ikke ta standpunkt før jeg har personlig erfaring. Dumt at kreftene som vil noe bra i det norske samfunnet, skiller seg sånn fra hverandre. Men i dagliglivet får en aldri inntrykk av at det er to grupper som jobber mot EEC, eller at SUF står utafør.

.....tillitskrise mellom studentene og samfunnet.....

Hva synes dere om skriveriene i avisene om at SUF skal «overta» FB, at SUF driver våpentrening, osv.?

Tore: Jeg har lenge hatt vanskelig for å ta VG m.fl. alvorlig.

Inger: Velger å ta det som skremsel på linje med andre ting.

Marxist-Leninistene understreker viktigheten av å beholde både AKMED og FB sjøl om det blir Nei den 25.?

Tore: Dette har jeg i grunnen tenkt lite på, men tilhengerne gir seg vel ikke, så vi må være på vakt.

Nye forhandlinger med EEC om handelsavtale kan jo igjen sette Norges interesser på spill.

Inger: Etter den 25. blir det vel en stille periode. Kanskje slapper motstanderne av og begynner å strides om andre ting. Motstandsgruppene må ikke nedlegges.

ET LITE LAND OG DETS NASJONALE SJØLRÅDERETT

Island slåss!

Av to islandske studenter

Den 1. september utvidet den borgerlige venstre-orienterte regjering i Island landets fiskerigrense til 50 nautiske mil.

Grunnene til at Island tok dette skrittet er først og fremst følgende:

1) Omtrent 20% av bruttonasjonalproduktet baserer seg på fiske og over 80% av landets eksport er fiskeproduktet. Det skulle være nok å vise at Island økonomi er fullstendig avhengig av dette næringsgrunnlaget.

2) I de siste årene har gjennomsnittlig 100 utenlandske trålere fiske hver dag opptil 12-mils grensen. Derav 60% britiske og 30% vesttyske. Disse trålerne tok ca. 50% av den totale fangsten i islandske farvann.

3) Fangsten ved Island har gått kolossalt ned de siste årene og det blir tatt stadig mer småfisk. Ifølge islandske marinbiologer må fangsten nå med en gang reduseres med minst 50% hvis ikke et av de

viktigste fiskefeltene i Nord-Atlanteren skal bli uttømt.

Ennvidere mener islendingene at det ikke eksisterer noen internasjonal lov som kan forby et land å stå vakt om sitt eksistensgrunnlag eller utvide sin fiskerigrense.

Hvordan reagerer så V-Europas stormakter, med imperialistene Heath og Alec Douglas Home og «fredsprisvinneren» Brandt i spissen, overfor sine allierte i NATO?

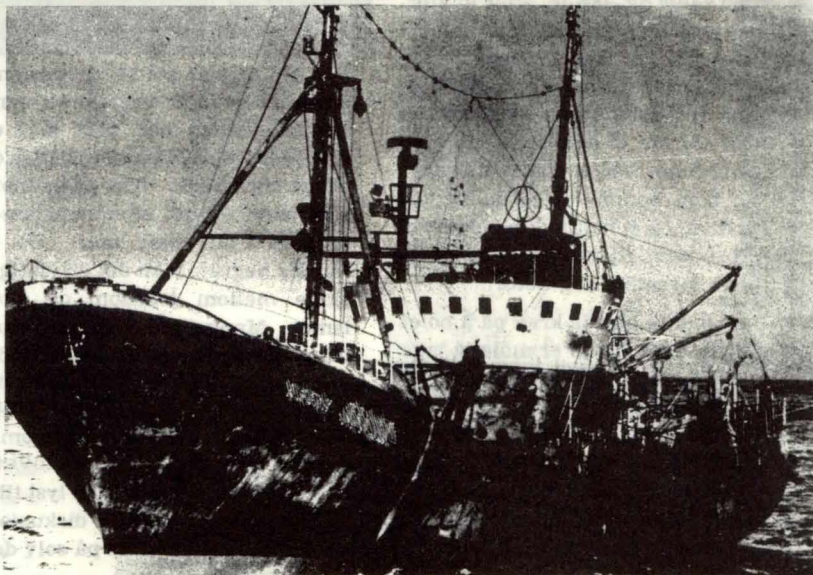
Som i 1958 har den britiske regjering nektet å respektere utvidelsen og besluttet å møte Island med vold. Det trues med handelsforbud og britiske kanonbåter er allerede på plass. Vest-Tyskland har vært noe mer forsiktige i sine uttalelser og handlinger.

Det fremgår klart av dette at EEC-imperialistene og det største søkerlandet ikke anerkjenner de små nasjonenes sjølråderett. Kampen står mellom monopolene og monopolborgerskapets regjeringer i disse landene på den ene siden og det islandske folk som vil forsvare sitt eksistensgrunnlag og sin

suverenitet på den andre. Av disse monopolene kan de største nevnes, Nordsee (i Tyskland) og Unilever (i England), men disse to er i virkeligheten det samme konsernet.

Mot en hensynsløs maktpolitikk og EEC-imperialisme har de 200 tusen islendinger ikke noe annet å stille enn 5 oppsynsskip og full innbyrdes enighet i denne bestemte saken. Den islandske arbeiderklassen har, hva gjelder utvidelsen av fiskerigrensen, benyttet seg av det borgerlige demokrati for å forsikre, sammen med andre lag av folket, sitt fremtidige eksistensgrunnlag.

Alle de 60 Altingsrepresentantene, for de 5 partiene, stemte for utvidelsen og en må lete lenge i Island nå for å finne et menneske som ikke er enig i at Island bør ta dette skrittet. Det bør imidlertid nevnes at en liten gruppe som sympatiserer med den trotskistiske Baude-klikken i Sverige, har erklært seg uenig i utvidelsen på de premisser at det er borgerskapet som utvider sitt monopolområde

Britisk tråler med påmalt falsk registreringsnummer.

for å øke utbyttingen av arbeiderklassen. I praksis vil dette si at disse folkene står på den vest-europeiske monopolenes side.

Vi er av den oppfatning at Island kommer til å seire i denne kampen, i det er det bare spørsmål om tid. Island har fått ubetinget støtte fra mange land i den tredje verden, i de fleste av disse føres det også en kamp mot imperialismen, dessuten har vi fått ubetinget støtte fra Finland, Færøyene og Kina.

Den kampen som islendingene nå fører, kommer til å bli meget lærerik. EEC-imperialistene viser

her klørne og sitt riktige ansikt i det desperate kappløpet for maksimal profitt. Islendingene ser det nå, klarere enn mange andre, hva det vil si å være i «fellesskap» med disse stormaktene og at den eneste måten å bevare sjølråderetten er å stå utenfor alle slike unioner og kjempe for sine rettigheter. Dette faktum må bli opphav til en opptrapping av kampen mot den amerikanske militærbasen i Keflavik og Islands medlemskap i NATO.

To islandske studenter.

» Terror—aksjonene åpner for nye israelske myrderier», sier Elias Chammas.

— Den palestinske frigjøringsorganisasjonen tar avstand fra «Svart September» og terroraksjonen i Munchen. Vi ønsker å befri landet vårt, vi ønsker å gjøre verden oppmerksom på den blodige uretten som er begått mot et helt folk i 24 år — men vi ønsker ikke å gi Israel ytterligere påskudd til å bombe sivile. Vi ønsker heller ikke å gi de reaksjonære i alle land anledning til å øke hetsen mot det palestinske folket. Vi skal vinne frigjøringskrigen, men ikke med terroraksjoner!

Det er Elias Chammas vi snakker med. Chammas er styremedlem i Palestinakomiteén i Norge, selv palestiner, med gode forbindelser til geriljaorganisasjonene. Han tilhører et folk som har vært uten fedreland siden 1948, et folk som den samlede vestlige presse delvis har forsøkt å glemme, delvis har fremstilt som fanatikere hvis fremste mål er å drepe flest mulig jøder.

INDIVIDUELLE AKSJONER ÅPNER FOR ØKT ISRAELSK TERROR:

— Men terroraksjonene skader altså den saken du kjemper for?

— Ja. Frigjøringsbevegelsen (PLO) fører krig etter folkekrigsprinsipper. Det betyr at kampen skal vinnes på slagmarken i Palestina, ikke under OL i Munchen. Slike individuelle aksjoner gjør det vanskeligere for oss å få forståelse for vår sak, og det skaper enda større motsetninger mellom palestinere og israelere. Og Israels regjering griper sjansen med begge hender! I de siste dagene har israelske fly og tropper angrepet palestinske landsbyer og drept eller såret 200 mennesker, de fleste kvinner og barn. Disse hevnaksjonene vil fortsette, har Golda Meir sagt.

— Dere fører jo krig selv, og må regne med at Israel svarer med krig?

— Selvfølgelig fører vi krig. Vårt mål er et fritt Palestina. Men vi fører ikke krig mot uskyldige kvinner og barn! Tenk tilbake: Hva var det som skjedde i Palestina i 1947 og -48? Jo, etter at stormaktene og FN vedtok å gi bort Palestina til jødene, begynte en systematisk fordrivelse av Palestina-araberne. Israel ble opprettet med alle de midler som en okkupant bruker. 750.000 palestinere ble jagt bort, bombet ut, jorda ble tatt fra dem, og et helt folk ble dømt til å leve som flytninger. Kan nordmenn forestille seg dette?

— Jødene har da krav på å bo et sted, de også. Eller er målet å jage dem på sjøen?

— Vi vil fjerne den sionistiske staten Israel, ikke befolkningen. Målet er å opprette en demokratisk palestinsk stat med like rettigheter og plikter for alle, uansett rase og religion. Men dette er umulig så lenge staten Israel består. Bak Israel står USA, og USA er i aller høyeste grad interessert i å styrke Israel.

— Hvorfor?
ISRAEL FULLSTENDIG AVHENGIG AV USA OG VEST-TYSKLAND

— For å svare på det, må jeg gå litt tilbake i tida, til dengang engelskmennene var herrer i området. Palestina er et nøkkelområde, den som kontrollerer Palestina, kontrollerer veien til Østen og i stor grad også Egypt. Sionistlederne i Europa hadde derfor ingen vansker med å overbevise England om å satse på Palestina. Den første sionistiske koloniseringen skjedde derfor med aktiv

støtte fra England. Men etter andre verdenskrig overtok amerikanerne Englands rolle, dels på grunn av at de kontrollerte oljeforekomstene, dels fordi England slet med stor krigsgjeld. I dag er Israel fullstendig avhengig av støtten fra USA og Vest-Tyskland. Og imperialistene har virkelig vært flinke: De har klart å gjøre alle landene i Midt-Østen avhengige av seg, de spiller på nasjonale og religiøse motsetninger, kort sagt, de har hittil klart å hindre de arabiske folkene å forene seg. «Splitt og hersk» har vært parolen, og det har de klart godt. Men på lang sikt er det det arabiske folket som seirer, ikke imperialistene!

— Du nevner stadig sionismen. Hva mener du er innholdet i den?

— Sionismen har som mål en rent jødisk stat. Den er rasistisk og ekspansjonistisk. De palestinere som bor i Israel, er annenklassens borgere i sitt eget land. De er Israels negre! Men det er viktig å skille mellom jødedom og sionisme. Mange jøder er anti-sionister. Disse jødene er på vår side.

I løpet av den lange samtalen har vi vært innom jødedom kontra kristendom, og jødenes drøm om å vende tilbake til «det lovede land». Chammas har liten lyst til å gi seg ut på en telologisk diskusjon, men han har god greie på selv den eldste jødiske historie.

IKKE NOE HISTORISK GRUNNLAG FOR STATEN ISRAEL.

— Jødene har aldri vært makt-havere i Palestina, sier han. — Den gang jødene bodde der, var de små samfunn på linje med de arabiske, og de bebodde bare deler av Palestina. Det er hykleri å bruke som påskudd for en okkupasjon at Gud har lovet jødene å vende tilbake til Palestina. Til og med Herzl, sionismens far, var innstilt på å bygge det nye Israel i Afrika. Men politiske forhold, stormaktens koloni-interesser, gjorde altså utslaget.

— Tilbake til dagens forhold.

Libya gav «svart september»-folkene en heltebegravelse, mens Jordan og Libanon fordømte dem.

— Hvordan forklarer du denne motsetningen?

— Regjeringene i Jordan og Libanon går aktivt inn for å bekjempe den arabiske revolusjonen. Libya lytter litt mere til folkemeningen: Begraelsen var et goodwill-fremstøt fra Libyas regjering, fordi araberne krever at noe blir gjort med Israel. Men Libyas regjering vil aldri gjøre noe mer enn slike tomme propagandaopplegg.

— Hvor står den palestinske frigjøringsbevegelsen idag, to år etter borgerkrigen i Jordan? Har dere framgang?

PALESTINSK REVOLUSJON FØRSTE SKRITT PÅ VEIEN MOT ETT FRITT PALESTINA

— Militært har vi ikke hatt noen stor framgang. Men politisk — og det er like viktig — har mye skjedd. Frigjøringsbevegelsen er nå enhetlig og konsolidert. Vi har en felles ledelse, felles militærkommando, felles økonomisk opplegg og informasjonstjeneste. Men vi står overfor store oppgaver. Den palestinske revolusjonen er første skritt på veien, og nøkkelen til frigjøringen er de arabiske landa. Dette vet både Israel og stormaktene, og de vil sette alt inn på å knuse oss. Stormaktene satser nå

på å styrke de fascistiske regjeringene i området, for, innringe og nedkjempe oss. Og som du vet, opererer vi fra baser i forskjellige land: Vi har ikke egne frigjorte områder. Dette betyr at vi må kjøre en forsiktig kurs overfor de forskjellige regjeringene i Midt-Østen.

Elias Chammas er i slutten av tjuetårene. Familien måtte flykte fra Jerusalem under bombingene i 1948. Siden har de bodd i Jordan, Syria og Libanon. Elias har jobbet her i landet i flere år nå, men han er først og fremst palestiner. På veggen henger et kart over Palestina: Det omfatter det nåværende Israel og mere til. Familien forlot landet i troen på at forholdene skulle bli normale etter noen uker. Ukene er blitt 24 år.

— Tror du at du vil få oppleve et fritt Palestina?

— Jeg vet ikke. Kampen blir lang og bitter. Nixon har gjentatte ganger omtalt Midt-Østen som et farligere område enn Vietnam. Tenk bare på det faktum at fra 1980 er USA totalt avhengig av olje produsert i andre land. USA må derfor kontrollere regimene i Midt-Østen, verdens største oljeproducenter. Og i nord står Sovjet klar til å overta dersom USA glir ut. Nei, jeg vet ikke om jeg får oppleve

det. Men sjansene øker dersom verdens folk får øynene opp for det som foregår i Midt-Østen. Internasjonal solidaritet er en mektig kraft. Det Palestinakomiteén i Norge vil, er å rydde vekk de misforståelsene og den falske propagandaen som ødelegger grunnlaget for en slik solidaritet. Vi er godt i gang med arbeidet.

SOLIDARITET MED DET PALESTINSKE FOLK!

FOLKEKRIG - IKKE TERROR!